

Det foreslås, at en betalt svovlafgift kan modregnes i fradraget for fuelolie. I visse tilfælde kan svovlafgiften godtgøres. I de tilfælde sker modregning for den reelt betalte svovlafgift, det vil sige fratrukket godtgjort svovlafgift.

Modregningen kan illustreres ved et eksempel (1996 satser):

Fuelolie med et svovlindhold på 0,75 pct. anvendt direkte til cementfremstilling	1000 t
Svovlafgift	7 øre/kg
CO ₂ -afgift (1.000.000 kg* 32 øre/kg) ..	320.000 kr.
Umiddelbar tilbagebetaling efter § 9, stk. 2, (95 pct af 320.000 kr)	304.000 kr.
Frdrag i tilbagebetaling (1.000.000 kg* (9,4 øre/kg - 7 øre/kg)	24.000 kr.
Tilbagebetalingsberettiget (304.000 - 24.000)	280.000 kr.

Havde svovlindholdet i stedet været 1 pct og svovlafgiften dermed 12 øre/kg, skulle der ikke ske fradrag i tilbagebetaling. I ovenstående eksempel ville tilbagebetalingen da udgøre 304.000 kr.

Udgangspunktet for tilbagebetalingen af afgift i kuldioxidloven er de underliggende energiafgiftslove, kulafgiftsloven, elafgiftsloven, naturgasafgiftsloven og mineralolieafgiftsloven. Den foreslåede begrænsning af tilbagebetaling af afgift vedrørende lokalevarme og varmt brugsvand vil således resultere i, at afgiften efter kuldioxidafgiftsloven heller ikke tilbagebetales til disse anvendelser.

Med den foreslåede affattelse af § 9, stk. 3, præciseres forbindelsen til energiafgiftslovene, idet der henvises til, at tilbagebetalingen kun vedrører det forbrug, som er fuldt ud tilbagebetalingsberettiget efter energiafgiftslovene. Dette indebærer, at CO₂-afgiften, varme og varer, som anvendes til rumvarme, ikke godtgøres fra og med 1996.

Den foreslåede affattelse af stk. 4 hænger sammen med den samtidigt foreslåede ændring i energiafgiftslovene, hvor en lignende bestemmelse er foreslået. Formålet med bestemmelsen er, at i det omfang procesvarmen, som i sig selv er fritaget for afgift, efterfølgende sælges som fjernvarme eller udnyttes i radiatorer eller lignende, nedsættes tilbagebetalingerne med et beløb, som svarer til den afgift, der skulle være betalt, såfremt varmen var blevet frem-

stillet direkte med henblik på rumopvarmning. Der sker dog ingen nedsættelse for varme, der leveres fra virksomheder, der efter gældende bestemmelse har tilladelse til fuld afgiftsgodtgørelse for overskudsvarme. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne i det samtidig fremsatte lovforslag om virksomhedernes betaling af afgift af rumvarme.

Nedsættelsen efter § 9, stk. 4, foreslås sidestillet med en egentlig CO₂-afgift. Virksomheder, herunder virksomheden selv, der bruger den indvundne varme, kan således få godtgjort den samme del af nedsættelsen, som hvis der var opkrævet en CO₂-afgift af varmen.

Til nr. 2

Ophævelsen af § 9a er en konsekvens af, at den forhøjede tilbagebetaling foreslås baseret på en række konkrete processer frem for det tidligere refusionsgrundlag. Tilbagebetaling vil således være uafhængig af virksomhedernes organisation.

Til nr. 3

Da det foreslås, at tilbagebetalingen ikke længere skal baseres på refusionsgrundlaget, kan tilbagebetalingsprocedurerne forenkles. Tilbagebetaling foreslås fortsat at følge tilbagebetaling af energiafgifterne.

Til § 2

§ 2 er en konsekvensændring af lov om fremskynnet tilbagebetaling for visse afgifter, som tilpasser denne lov til de foreslåede ændringer af CO₂-afgiftsloven.

Til § 3

Paragraffen indeholder ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser. Da loven skal notificeres for EU-Kommissionen, foreslås det, at skatteministeren fastsætter tidspunktet for lovens ikrafttræden, dog tidligst 1. januar 1996.

Overgangsbestemmelserne indeholder dels de almindelige bestemmelser omkring løbende leverancer og dels indfasningen, som er beskrevet under § 1.

Herudover foreslås det, at virksomheder skal opføre tilbagebetalingen efter de hidtil gældende regler ved lovens ikrafttræden med henblik på, at de herefter kan overgå til de foreslåede regler.